

Článek 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. b) a odst. 5 tohoto nařízení, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě letu s mezipřistáním sestávajícího ze dvou úseků, na něž byla učiněna jediná rezervace, a směřujícího z letiště umístěného na území třetí země na letiště umístěné na území členského státu přes letiště umístěné v jiném členském státě může cestující, který do cílového místa určení dorazil se zpožděním v rozsahu tří hodin nebo více majícím původ v prvním úseku letu provozovaném v rámci dohody o sdílení kódů dopravcem se sídlem ve třetí zemi, uplatnit svůj nárok na náhradu podle tohoto nařízení vůči leteckému dopravci Společenství, který provedl druhý úsek letu.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2020 Katjes Fassin GmbH & Co. KG proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 10. července 2020 ve věci T-616/19, Katjes Fassin GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-446/20 P)

(2021/C 9/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (zástupkyně: S. Stolzenburg-Wiemer, advokátka)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Haribo The Netherlands & Belgium B.V.

Usnesením ze dne 12. listopadu 2020 Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 24. září 2020 – Namur-Est Environnement ASBL v. Région wallonne

(Věc C-463/20)

(2021/C 9/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Namur-Est Environnement ASBL

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

- 1) Představují rozhodnutí „o povolení k vyrušení živočišných druhů a poškození stanovišť těchto druhů za účelem provozování lomu“ a rozhodnutí, kterým se toto provozování lomu povoluje, nebo zamítá (jednotné povolení), totéž povolení [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾] týkající se téhož záměru [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) téže směrnice], jestliže jednak nelze lom provozovat bez prvního z uvedených povolení a jednak orgánu příslušnému k vydávání jednotných povolení zůstává zachována možnost přísnějšího posouzení vlivů tohoto provozu na životní prostředí v porovnání s parametry definovanými orgánem, který vydal první z uvedených rozhodnutí?
- 2) V případě kladné odpovědi na tuto první otázku, jsou požadavky stanovené v uvedené směrnici, zejména jejich člancích 2, 5, 6, 7 a 8, dostatečně dodrženy, pokud první fáze s účastí veřejnosti proběhla až po vydání rozhodnutí „o povolení k vyrušení živočišných druhů a poškození stanovišť těchto druhů za účelem provozování lomu“, avšak před vydáním hlavního rozhodnutí oprávnujícího oznamovatele k provozování lomu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 29. září 2020 – RightNow GmbH v. Wizz Air

(Věc C-469/20)

(2021/C 9/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RightNow GmbH

Žalovaná: Wizz Air

Předběžná otázka

Musí být čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že ujednání obsažené ve všeobecných obchodních podmínkách komerčního leteckého dopravce, které nebylo individuálně sjednáno a podle něž se smlouva uzavřená elektronickou cestou s přepravovaným spotřebitelem řídí právem členského státu, v němž má letecký dopravce své sídlo, a toto právo není shodné s právem v obvyklém bydlišti přepravovaného spotřebitele, je zneužívající, pokud spotřebitele uvádí v omyl tím, že jej neupozorňuje na skutečnost, že volba jiného rozhodného práva podle čl. 5 odst. 2 druhého pododstavce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)⁽²⁾ je možná pouze omezeně a nelze zvolit jakékoli rozhodné právo, nýbrž pouze právo země tak, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci nařízení Řím I?

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2020 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 177, s. 6.